

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za regionalni razvoj

2009/2243(INI)

26.2.2010

OSNUTEK POROČILA

o uresničevanju sinergij med sredstvi za raziskave in inovacije iz Uredbe (ES) 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj ter Sedmim okvirnim programom za raziskave in razvoj v mestih in regijah ter državah članicah in Uniji
(2009/2243(INI))

Odbor za regionalni razvoj

Poročevalec: Lambert van Nistelrooij

Pripravljaivec mnenja (*):

Jorgo Chatzimarkakis, Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

(*) Pridruženi odbori – člen 50 poslovnika

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV.....	8

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o uresničevanju sinergij med sredstvi za raziskave in inovacije iz Uredbe (ES) 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj ter Sedmim okvirnim programom za raziskave in razvoj v mestih in regijah ter državah članicah in Uniji ((2009)2243(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti naslovov XVII, XVIII in XIX Pogodbe,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu¹,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta št. 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji²,
- ob upoštevanju Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta št. 1982/2006/ES z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013)³,
- ob upoštevanju sklepa Evropskega parlamenta in Sveta št. 1639/2006/ES z dne 24. oktobra 2006 o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013)⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. maja 2007 o prispevku prihodnje regionalne politike k inovacijski zmogljivosti Evropske unije⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. maja 2007 o prenosu znanja v prakso: široko zastavljena inovacijska strategija za EU⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o zeleni knjigi o teritorialni koheziji in napredku razprav o prihodnji reformi kohezijske politike⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2009 o najboljši praksi na področju regionalne politike in ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o izvajanju uredbe o strukturnih skladih 2007–2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih kohezijskih strategij in

¹ UL L 210, 31.7.2006, str. 25–78.

² UL L 291, 21.10.2006, str. 11–32.

³ UL L 412, 30.12.2006, str. 1–43.

⁴ UL L 310, 9.11.2006, str. 15–40.

⁵ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0184.

⁶ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0212.

⁷ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0163.

⁸ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0156.

operativnih programov⁹,

- ob upoštevanju študije, ki jo je objavil Evropski parlament, z naslovom „Sinergije med sedmim okvirnim raziskovalnim programom, Okvirnim programom za konkurenčnost in inovativnost ter strukturnimi skladi EU“,
- ob upoštevanju študije, ki jo je objavil Evropski parlament, z naslovom „Teritorializaciji evropskih politik na področju raziskav in razvoja ter inovacij naproti“,
- ob upoštevanju študije, ki jo je objavil Evropski parlament, z naslovom „Podpora strukturnih skladov na področju inovacij – izzivi pri izvajanju v obdobju od leta 2007 do 2013 in naprej“,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 16. avgusta 2007 z naslovom „Z raziskavami in inovacijami do konkurenčnih evropskih regij – prispevek k večji rasti ter k povečanju števila in kakovosti delovnih mest“ (KOM(2007) 474).
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. decembra 2007 o lizbonski strategiji za rast in delovna mesta, ki jo države članice in regije izvajajo v okviru kohezijske politike EU v obdobju 2007–2013 (KOM(2007)0798),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. maja 2008 o rezultatih pogajanj glede strategij in programov kohezijske politike za programsko obdobje 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- ob upoštevanju 20. letnega poročila Komisije z dne 21. decembra 2009 o izvajanju strukturnih skladov (2008) (KOM(2009)0617 konč./2),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 14. novembra 2007 o inovacijah, ki jih regije izvajajo v okviru kohezijske politike (SEC(2007)1547),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 24. novembra 2009 o posvetovanju o prihodnji strategiji „EU 2020“ (KOM(2009)0647),
- ob upoštevanju petega poročila Komisije z dne 19. junija 2008 o napredku na področju gospodarske in socialne kohezije – Rastoče regije, rastoča Evropa (KOM(2008)0371) (Peto poročilo o napredku);
- ob upoštevanju šestega poročila Komisije z dne 25. junija 2009 o napredku na področju gospodarske in socialne kohezije – Ustvarjalne in inovativne regije (KOM(2009)0295) (Šesto poročilo o napredku);
- ob upoštevanju sporočila Odbora za znanstvene in tehnološke raziskave z dne 4. decembra 2006 o poročilu z naslovom „Izkušnje za politike raziskav in razvoja na podlagi nacionalnih programov reform in poročil o napredku za leto 2006“ (CREST1211/06);
- ob upoštevanju navodil Komisije z naslovom „Z raziskavami in inovacijami do

⁹ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0165.

- konkurenčnih evropskih regij – praktična navodila glede možnosti financiranja raziskav in inovacij v EU“;
- ob upoštevanju poročila Evropskega strateškega foruma o raziskovalnih infrastrukturah z naslovom „Poročilo o evropskem zemljevidu raziskovalnih infrastruktur 2006“;
 - ob upoštevanju neodvisnega poročila, pripravljenega na prošnjo Komisije, z naslovom „Agenda za reformo kohezijske politike“ (poročilo Fabrizia Barce) (2009);
 - ob upoštevanju člena 48 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A7–0000/2010),
- A. ker prenovljena lizbonska strategija postavlja v ospredje raziskave in inovacije kot odgovor na izzive, kot so podnebne spremembe in vse večja globalna konkurenca; ker je v obdobju po krizi postalo spodbujanje rasti in ustvarjanja delovnih mest z raziskavami in inovacijami še bolj pomembno in je ključni cilj predlagane strategije EU 2020,
- B. ker se evropska podpora raziskavam in inovacijam zagotavlja zlasti iz raziskovalne, inovacijske in kohezijske politike, katerih osrednji instrumenti so strukturni skladi, Sedmi okvirni program za raziskave ter Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost,
- C. ker je kohezijska politika bistveni steber v procesu evropske integracije in ena od najuspešnejših politik EU, ki prispeva k zblizovanju vse bolj raznolikih regij ter spodbuja rast in zaposlovanje,
- D. ker se druga strateška smernica Skupnosti o koheziji za obdobje 2007–2013 nanaša na izboljšanje znanja in inovativnosti za rast in je bilo zato v proračunu predvidenih 25 % skupnih dodeljenih sredstev,
- E. ker je zaradi kompleksnosti današnjih izzivov potrebna kombinacija teh politik; bistvenega pomena je sinergija med instrumenti, da lahko drug drugega krepijo in podpirajo trajnostno uresničevanje raziskovalnih in inovacijskih projektov, s tem pa prispevajo k višjemu vrednotenju rezultatov raziskav v obliki idej za konkretne izdelke v regijah;
- F. ker nekateri elementi teh instrumentov, denimo isti časovni okvir in usklajenost z lizbonsko strategijo, sicer omogočajo sinergijo, vendar so še vedno razlike, denimo različne pravne podlage, vsebinska oziroma območna usmerjenost in deljeno oziroma centralizirano upravljanje,

Prispevek kohezijske politike k ciljem na področju raziskav in inovacij

1. ceni, da so za obdobje 2007–2013 vse države članice namenile precejšen znesek svojih skupnih finančnih sredstev za razvoj in raziskave, inovacije in razvoj gospodarstva, ki temelji na znanju, iz česar je izšlo 246 nacionalnih ali regionalnih operativnih programov, za raziskave in inovacije pa je bilo namenjenih približno 86 milijard EUR;
2. pričakuje strateško poročilo Komisije iz člena 30(2) splošne uredbe; meni, da bo poročilo

dalo celovit pregled nad uspešnostjo držav članic pri izpolnjevanju ciljev za obdobje 2007–2009 in bo temelj razprave o prihodnjih obetih kohezijske politike;

3. ponavlja potrebo po celostnem večplastnem pristopu upravljanja konkretnih politik v EU; poudarja, da je delujoč sistem večplastnega upravljanja pogoj za učinkovito določanje in izvajanje ciljev namenske uporabe sredstev;

Sinergije med strukturnimi skladi, sedmim okvirnim programom ter programom za konkurenčnost in inovativnost

4. priznava, da ima prek določb o namenitvi sredstev za obdobje 2007–2013 kohezijska politika več sredstev za ustvarjanje sinergij z raziskovalnimi in inovacijskimi politikami, hkrati pa je ozemeljska razsežnost vse pomembnejša za sedmi okvirni program ter program za konkurenčnost in inovativnost; poziva, naj se premisli o ožjem in bolj vsebinsko naravnanim mehanizmu namenske uporabe sredstev, ki bi omogočal ustrezne odgovore politike na nove izzive;
5. obžaluje, da obstoječe priložnosti za sinergije še niso dovolj znane; poziva regije in države članice, naj okrepijo ukrepe za boljše obveščanje;
6. opozarja na obstoječe možnosti kombiniranega financiranja; vendar poudarja, da mešano financiranje med strukturnimi skladi in okvirnimi programi ni dovoljeno; poudarja, da je mogoče instrumente kombinirati, da krijejo dopolnjujoče se, vendar ločene dejavnosti, denimo pri raziskovalni infrastrukturi, ali zaporedne dele sorodnih projektov, kot je razvoj nove raziskovalne ideje in dejavnosti v nadaljevanju, ter tudi projekte v istem omrežju ali grozdu;
7. poudarja, da sinergija presega zgolj financiranje dopolnjujočih se projektov; meni, da so krepitev zmogljivosti, mreženje in prenos znanja pomembna oblika sinergije, in pripominja, da vsi instrumenti ponujajo priložnosti za take izmenjave;
8. poudarja potrebo po spodbujanju in uporabi uspešnih modelov v trikotniku znanja, v odnosih med podjetji, raziskovalnimi središči, univerzami in javnimi organi; opozarja na potencial regionalnih grozdov pri spodbujanju regionalne konkurenčnosti in odobrava vključevanje razvoja grozdov v program za konkurenčnost in inovativnost in sedmi okvirni program (ukrepi v programu regij znanja v sedmem okvirnem programu); opozarja, da je izmenjavo znanja v regionalnih grozdih mogoče pospešiti s strukturnimi skladi;
9. poudarja pomen analiziranja, izmenjave in povezovanja najboljše prakse o sinergijah med instrumenti politike; v zvezi s tem odobrava prizadevanja Komisije za izboljšanje sodelovanja med oddelki;
10. z zadovoljstvom opaža Praktična navodila glede možnosti financiranja raziskav in inovacij v EU; priporoča, da se v prihodnje tovrstna navodila zagotovijo takoj po uveljavitvi zakonodajnega okvira; pričakuje delovni dokument osebja Komisije s primeri sinergij v praksi;
11. spodbuja Komisijo, naj nadaljuje svoje dejavnosti za spodbujanje sinergije ter Evropski

parlament obvešča o njihovem napredku, zlasti o vertikalnem sodelovanju med EU ter nacionalnimi in regionalnimi subjekti;

Priporočila glede naslednjega programskega obdobja

12. odobrava poudarek na soodvisnosti med politikami, pomenu povezovanja politik ter potrebi po boljših sinergijah in močnejšem partnerstvu pri zasnovi in izvajanju javnih politik v osnutku strategije EU 2020; poziva k obravnavi potrebe po bolj celovitem okviru na vseh treh področjih politik, ki so jo izrazile regije;
13. meni, da je trdna in finančno dobro podprta regionalna politika EU nujen pogoj za izvajanje cilje strategije EU 2020 ter za ustvarjanje socialne, ekonomske in teritorialne kohezije;
14. opozarja, da je teritorialna kohezija horizontalnega značaja, zato morajo politike Unije prispevati k njej; poudarja, da ta pojem ni omejen na učinke regionalne politike, temveč se usmerja tudi v usklajenost z drugimi politikami Unije;
15. poudarja potrebo po krajevnih politikah in meni, da bi se morale regije odločiti za premišljeno in zeleno specializacijo z določitvijo nekaterih prednostnih področij inovacij na podlagi ciljev EU in svojih potreb ter namenska sredstva EU usmeriti na ta prednostna področja;
16. poudarja, da je nadnacionalno sodelovanje bistvo sedmega okvirnega programa in programa za konkurenčnost in inovativnost ter da je teritorialno sodelovanje (prek nadnacionalnih, medregionalnih in čezmejnih programov) vključeno v strukturne sklade; poziva Komisijo, da v prihodnosti okrepi cilj evropskega teritorialnega sodelovanja;
17. priznava, da so tako za deljeno kot za centralizirano upravljanje potrebna posebna pravila, vendar poudarja potrebo po uskladitvi pravil, ki urejajo različne instrumente; poziva Komisijo, da preuči možnosti za to, ne glede na pristojnosti držav članic in regij skladno z deljenim upravljanjem;
18. ponavlja poziv Komisiji, da naj razvije posebna merila ocenjevanja za inovativne projekte ter premisli o tem, da bi predlagala prihodnje ureditvene pobude za uresničevanje inovativnih ukrepov;
19. poudarja pomen boljše pomoči pri uresničevanju politik in programov, ki krepijo sinergijo znotraj povezave med raziskovalnimi in razvojnimi infrastrukturami, inovacijami ter ustvarjanjem delovnih mest;

o

o o

20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Ozadje mnenja

Vsak parlamentarni odbor lahko sestavi tako imenovano poročilo o izvajanju, to je poročilo o prenosu zakonodaje EU v nacionalno zakonodajo ter njenem izvajanju in izvrševanju v državah članicah.

V primeru kohezijske politike sestavljajo zakonodajni okvir uredbe, ki se uporabljajo neposredno, izvedbene ukrepe zanje pa zagotavljajo uredba Komisije in odločbe Komisije, ki se ne posredujejo v Parlament.

Odbor za regionalni razvoj je presodil, naj v kontekstu trenutne razprave o prihodnosti kohezijske politike poročilo o izvajanju vključuje analizo, ali države članice pravilno uporabljajo zakonodajo.

Obseg poročila

Samoiniciativno poročilo ima dvojni cilj. prvič, analizira, kako so države članice in regije spoštovale orientacijski okvir Strateških smernic Skupnosti 2007–2013 in še posebej smernico 1.2 o izboljšanju znanja in inovativnosti za rast v nacionalnih strateških referenčnih okvirjih (NSRO) in operativnih programih. Drugič, poročilo analizira sinergije med kohezijsko, raziskovalno in inovacijsko politiko ter njihovimi instrumenti (strukturni skladi, Sedmi okvirni program za RTR in Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost).

Omeniti je treba, da je obseg poročila omejen, ker je bilo sestavljeno na začetku leta 2010 pred objavo strateškega poročila Komisije.

Zagon

Evropski, nacionalni in regionalni programi financiranja ostajajo včasih neusklajeni. Vendar pa je treba upoštevati, da tako kohezijska politika EU kot tudi politike na področju raziskav in razvoja ter inovacij služijo istemu namenu, in sicer soočanju s ključnimi izzivi Evropske unije in ohranjanju modela EU, ki temelji na gospodarski rasti, družbeni odgovornosti in trajnostnem razvoju. Spodbujanje trajnostne gospodarske rasti in ustvarjanja novih delovnih mest je čedalje bolj odvisno od zmožnosti regionalnih gospodarstev za inovacije, v luči svetovne gospodarske krize pa je ta vidik postal še pomembnejši, kar potrjuje tudi vloga kohezijske politike v evropskem načrtu za oživitev gospodarstva. Na evropski ravni je jasno, da so za pospešitev prestrukturiranja in naložb ter ustvarjanje novih poslovnih priložnosti nujno potrebne politike, ki krepijo konkurenčnost in inovativnost.

Poleg tega mora Parlament predstaviti svoj pogled v razpravi o prihodnosti kohezijske politike. Razpravljati mora o možnih izboljšavah na podlagi ocen.

Prispevek kohezijske politike k ciljem na področju raziskav in inovacij

Kohezijska politika ima vse od začetka tega programskega obdobja tri prednostne naloge; ena od njih je spodbujanje inovativnosti, podjetništva in rasti gospodarstva znanja z raziskovalnimi in inovacijskimi zmogljivostmi, vključno z novimi informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami.

Raziskave in razvoj ter inovacije lahko Evropski uniji pomagajo pri doseganju ciljev rasti. Zato je kohezijska politika usmerjena v vlaganja, ki krepijo dolgoročno konkurenčnost EU, na primer podjetništvo, dostop do financiranja za mala in srednja podjetja, človeški kapital, informacijske in komunikacijske tehnologije, zelene tehnologije ter energijsko učinkovitost. Tako so se za obdobje od 2007 do 2013 dodeljena finančna sredstva znotraj kohezijske politike EU za raziskave in razvoj ter inovacije potrojila v primerjavi s prejšnjim programskim obdobjem, saj je bilo za te vrste izdatkov namenjenih več kot 85 milijard EUR (skoraj 25 % skupnega zneska), skupaj z vključevanjem inovativnih ukrepov in eksperimentov. Od tega skupnega zneska:

- je bilo 50,5 milijarde EUR dodeljenih **razvoju in raziskavam ter inovacijam v ožjem smislu,**
- 8,3 milijarde EUR **podjetništvu,**
- 13,2 milijarde inovativnim **informacijskim in komunikacijskim tehnologijam** za spodbujanje povpraševanja po IKT,
- 14,5 milijarde **človeškemu kapitalu.**

Učinkovita analiza postopka izvajanja 246 nacionalnih ali regionalnih operativnih programov, v katerih so inovacije pomembna sestavina, je pravzaprav nemogoča do objave strateškega poročila Evropske komisije: spodbujanje razprave EU o koheziji (najverjetneje aprila 2010).

To strateško poročilo, ki se zahteva po členu 30 splošne uredbe in temelji na strateških poročilih vseh 27 držav članic, bo ponudilo prvi pregled nad napredkom držav in njihovih regij pri izpolnjevanju dogovorjenih ciljev glede vpliva trenutne krize na izvajanje programov kohezijske politike za obdobje 2007–2009, vključno s cilji EU na visoki ravni, ponudilo pa bo tudi konkreten okvir za razpravo o prihodnosti kohezijske politike. Poročilo bo opredelilo tudi primere dobre prakse v državah članicah.

Sinergije med strukturnimi skladi, sedmim okvirnim programom ter programom za konkurenčnost in inovativnost

Zaradi kompleksnosti današnjih izzivov za EU je potrebna kombinacija politik, da se okrepi vpliv posameznih politik in poveča učinkovitost pri porabi razpoložljivih sredstev. Strateške smernice Skupnosti potrjujejo, da je sinergija med kohezijsko politiko in okvirnimi programi nujna, in dodajajo, da mora kohezijska politika v zvezi s tem igrati dve vlogi: omogočanje izvajanja regionalnih inovacijskih strategij in akcijskih načrtov ter prispevanje k izgradnji inovacijskih in raziskovalnih zmogljivosti v regijah.

Med splošnimi ugotovitvami analize zdajšnje strukture instrumentov kohezijske, raziskovalne in inovacijske politike je treba navesti, da nekateri elementi, denimo isti časovni okvir in usklajenost z lizbonsko strategijo, omogočajo sinergijo. Vendar še vedno obstajajo pomembne razlike, denimo različna pravna podlaga ter vključenost različnih upravnih ravni in organov v postopek izvajanja. Te razlike onemogočajo, da bi bili upravičenci seznanjeni z različnimi možnostmi financiranja. V zvezi s tem bi bilo treba zagotoviti, da se organi, ki sodelujejo pri upravljanju sedmega okvirnega programa, programa za konkurenčnost in inovativnost ter strukturnih skladov, zavedajo možnosti, ki jih ponuja vsak od teh instrumentov.

Čeprav sinergije med politikami presegajo financiranje dopolnjujočih se projektov, se je nujno zavedati možnosti kombiniranja obstoječih instrumentov. V zvezi s tem poročevalec odobrava nastanek Praktičnih navodil glede možnosti financiranja raziskav in inovacij v EU. Ta navodila navajajo nekaj zanimivih primerov kombiniranja različnih instrumentov.

Skladno s členom 54(5) splošne uredbe izdatih, ki ga sofinancirajo skladi, ne prejema pomoči od nobenega drugega finančnega instrumenta Skupnosti, torej je mešano financiranje prepovedano. Vendar pa obstaja možnost za kombiniranje instrumentov v podporo: dopolnjujočih se, vendar ločenih dejavnosti (npr. razvoj večjih razvojnih infrastruktur, pri katerem sedmi okvirni program krije pripravljalno fazo, strukturni skladi pa gradbena dela), zaporednih delov sorodnih projektov (npr. različne faze razvoja tehnologije skozi čas: temeljne raziskave, uporabne raziskave, prikazi ali predkonkurenčna uvedba na trg) ter tudi projektov v istem omrežju ali grozdu.

Navsezadnje je treba omeniti, da morajo poleg oblikovanja navodil vse ravni, regionalna, nacionalna in EU, okrepi in uskladiti svoja prizadevanja za izboljšanje komunikacije ter izmenjavo najboljših prakse tako znotraj svojih organov (ministrstev, generalnih direktorats) ter s potencialnimi upravičenci.

Sklepi in prva priporočila poročevalca

Priporočila poročevalca se po eni strani usmerjajo na strateške cilje, po drugi pa na konkretne cilje in ukrepe za večjo sinergijo med kohezijsko, raziskovalno in inovacijsko politiko.

V predvideni reviziji finančnega okvira in trenutni razpravi o prihodnosti kohezijske politike je zelo pomemben osnutek strategije EU 2020, ki ga je predlagala Komisija. Predlagana strategija ni bila podrobno analizirana, poročevalec se je skliceval samo na vidike, pomembne za obseg tega poročila o izvajanju. Kot pozitivno se ocenjuje, da osnutek poudarja soodvisnost med politikami ter potrebo po boljših sinergijah in močnejšem partnerstvu pri zasnovi in izvajanju javnih politik. Treba je omeniti, da so potrebo po boljšem usklajevanju politik na terenu jasno izrazili tudi številne regije in regionalni akterji v Evropi.

Poročevalec meni, da je regionalna politika močno prispevala in še prispeva k odgovoru na osrednje izzive EU: zmanjšanje strukturnih razlik med regijami, izboljšanje konkurenčnosti EU, izravnava posledic svetovne gospodarske krize, omejevanje posledic demografskih ali podnebnih sprememb. Zato je trdna in finančno dobro podprta politika nujen pogoj za doseg ciljev EU do leta 2020 ter za spodbujanje ciljev socialne, ekonomske in teritorialne kohezije.

Čeprav poročevalec s tem poročilom ni nameraval predlagati opredelitve ali razviti razprave o pojmu teritorialne kohezije, vseeno poudarja, da se poročilo usmerja tudi na usklajevanje politik, ki imajo pomemben teritorialni vpliv, da bi v celoti izkoristili regionalni potencial ter povečali njihov vpliv na terenu. Zato bi bilo v prizadevanjih za doseg bolj usklajenega, trajnostnega teritorialnega razvoja v Evropski uniji treba preučiti in izkoristiti potencial „koncentracije, povezovanja in sodelovanja“ kot koordinat teritorialne kohezije.

Kar zadeva bolj konkretne ukrepe in dejanja, tudi v zvezi s poenostavitvijo zakonodajnega okvira, se predlaga, da naj Komisija preuči način za uskladitev pravil, ki urejajo različne instrumente. To v svojem usmerjevalnem dokumentu omenja dosedanji komisar Pawel Samecki v zvezi z uskladitvijo pravil za upravičenost, pravil o davku na dodano vrednost in pridobivanju zemljišč.

Evropski parlament je v svoji resoluciji o najboljši praksi na področju regionalne politike in ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov že pozval k zasnovi posebnih meril ocenjevanja inovativnih projektov, ki zaradi večjega tveganja dopuščajo višjo stopnjo napak. V prihodnjem zakonodajnem okviru kohezijske politike bi lahko sprejeli nadaljnje ureditvene pobude z namenom spodbujanja raziskav in inovacij.

Poročevalec pričakuje, da bo Komisija predstavila predloge v zvezi s tem.

Ob poudarjanju dejstva, da je nadnacionalno sodelovanje v sedmem okvirnem programu in programu za konkurenčnost in inovativnost „pravilo“ in da je nadnacionalno, mednarodno in čezmejno sodelovanje vključeno v kohezijsko politiko, poročevalec nazadnje predlaga, da se preuči večji pomen cilja evropskega teritorialnega sodelovanja v prihodnosti, pri čemer bi bila posebna pozornost namenjena ukrepom, povezanim z inovacijami in raziskavami. Za zdaj ima ta cilj omejena finančna sredstva, zato lahko financira samo „blažje“ intervencije. Ne glede na to pa se uresničujejo nove pobude, denimo Regije za gospodarsko spremembo, da bi omogočili in preverili hitro širjenje inovativnih zamisli v programe regionalne politike.